

den Hjælp, der skal ydes efter dette, vil blive uensartet, fordi det er Kommunerne, der skal træffe Bestemmelse. Det har altid været Hensigten at gøre Hjælpen for saa vidt flydende, som man vilde overlade til Kommunalbestyrelserne at skønne over, hvor meget hver enkelt skulde have, fordi man har erkendt, at Aldersrentenyderne ikke er ens stillede; nogle trænger mere end andre. Derfor er der i Lovforslagets § 2 givet Kommunerne Mulighed for at graduere Hjælpen og yde den efter Skøn i hvert enkelt Tilfælde.

Lovforslaget indeholder den samme Bestemmelse som Loven, at der som Maksimum skal ydes 40 og 35 Kr., henholdsvis til Ægtefæller og enligt stillede Personer. Det er i og for sig et vilkaarligt Tal, der her er valgt, og jeg har tidligere foreslaaet, at Beløbet skulde være større. Men Folketinget mente, at man kunde nøjes med de 40 og 35 Kr. Der var ikke Mulighed for at komme højere op, og indenfor dette Beløb af 40 og 35 Kr. er det, Kommunalbestyrelserne skal skønne. Det skulde de efter Loven i Fjor, og det skal de ogsaa efter Lovforslaget nu. Om Skønnet nu i den kommende Vinter vil blive noget anderledes i de forskellige Kommuner end i Fjor, skal jeg ikke udtale mig om. Det er dog rimeligt at antage, at Skønnet vil blive noget anderledes end i Fjor, fordi Brændselspriserne ligger anderledes. Men jeg synes, at vi roligt kan overlade det til de forskellige Kommuner, ligesom i de forløbne to Aar.

Det er klart, at man ikke kan anvende Loven saaledes, at de gamle i de Kommuner, hvor man har været nødsaget til at skaffe sig Brændsel om Sommeren, skulde være udelukket fra at faa Hjælp; det vilde være at tilvejebringe en fuldkommen uretfærdig Tilstand, og derfor forstaar jeg heller slet ikke de Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Vesterager gjorde dette Forhold vedrørende. I det hele tror jeg ikke, Loven har været anderledes, end at alle, der har skullet arbejde efter den, har forstaaet den, og man kan ogsaa skønne af de Beretninger, der foreligger for Ministeriet, at Loven i det store og hele har været anvendt paa en forsvarlig Maade.

Det glæder mig, at man fra alle Sider har erkendt, at det er rimeligt, ja, nødvendigt at tilendebringe Behandlingen af Lovforslaget hurtigt, og jeg har da det bedste Haab om, at Lovforslaget vil faa en Form, som de gamle kan være tjent med.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Holger Larsen: Det ærede Medlem Hr. Vesterager virkede forfærdeligt afskrækkende, første Gang han havde Ordet; sidste Gang det ærede Medlem talte, synes jeg dog, der skinnede noget igenem i Retning af, at man fra den Side vilde være med til at gennemføre Forslaget om Brændselshjælp. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at de Beløb, som er fastsat i Lovforslaget, ikke forslaar til mere end Dækning af Brændselsudgifter, det kan det ærede Medlem være aldeles overbevist om. Naar endvidere det ærede Medlem er interesseret i, at Hjælpen bliver ensartet, bør han virkelig gaa med til at give de gamle Brændsel. Der findes nu en Mængde Aldersrentenydere, som har Ophold paa de gamles Hjem rundt omkring; disse Mennesker faar alt, hvad de skal bruge, ogsaa Brændsel om Vinteren o. s. v., og jo højere vi kommer op ude i Landet, des mere ensartet bliver ogsaa Hjælpen for de gamle.

Til det ærede Medlem Hr. Hedegaard har jeg kun en enkelt Bemærkning. Jeg beklager, at det ærede Medlem ikke har opfattet mig; som jeg gerne vil opfattes, som strengt saglig. Jeg vil slet ikke paa dette Spørgsmaal lave nogen som helst Politik. Jeg protesterer kun mod, at det ærede Medlem gaar ud fra, at Aldersrentelov plus Dyrtidstillæg kan sammenlignes med Tjenestemandslønningerne. Det ærede Medlem maa imidlertid erindre, at Aldersrenteloven aldrig har været gældende uden i Forbindelse med Brændselsloven; altsaa, Grundlaget for de gamles Stilling er Aldersrentelov plus det i Aldersrenteloven fastsatte Dyrtidstillæg plus Brændselslov. Derfor er det, jeg siger, at jeg vil ikke, at Tjenestemændenes Lønninger — heller ikke Arbejderes ude i de private Erhverv — skal glide nedad, fordi der nu er kommet et Prisfald, forinden Pristallet er sat næste Gang; det er ganske naturligt, for de maatte vente længe med at gaa opad. Jeg vil for øvrigt heller ikke, at Rigsdagsmændenes Lønninger skal glide nedad, forinden det Tidspunkt indtræffer, da de skal gaa ned ifølge Pristallet. Men paa samme Maade vil jeg, at det Grundlag, som er lagt for Aldersrentenyderne her i Landet, nemlig Aldersrentelov plus Dyrtidstillæg plus Brændselslov, skal oprettholdes, indtil de lovlige Faktorer gør sig